

शिष्यत्व: नव्या करारानुसार येशूचे अनुसरण करणे

प्रस्तावना

नवीन करार येशू ख्रिस्ताचे अनुसरण करणाऱ्यांची मुख्य ओळख म्हणून शिष्यत्वावर भर देतो. हा अभ्यास शास्त्रवचनांच्या आधारे शिष्यत्वाचे बायबलीय आवाहन, त्यासाठी लागणारी किंमत, उद्देश आणि आव्हाने यांचा शोध घेतो. “शिष्य” (ग्रीक: $\sigma\upsilon\lambda\lambda\epsilon\upsilon\sigma$, म्हणजे शिकणारा किंवा अनुयायी) हा शब्द नवीन करारामध्ये २५० हून अधिक वेळा येतो, जो “ख्रिस्ती” या शब्दापेक्षा कितीतरी पटीने जास्त आहे, कारण “ख्रिस्ती” हा शब्द फक्त तीन वेळा येतो (प्रेषितांची कृत्ये ११:२६; प्रेषितांची कृत्ये २६:२८; १ पेत्र ४:१६). येशूचा शिष्य असण्याचा अर्थ काय आहे हे हा अभ्यास स्पष्ट करतो आणि विश्वासू राहण्यातील आव्हानांवर भाष्य करतो.

१. शिष्याची बायबलीय ओळख

□ “ख्रिस्ती” विरुद्ध “शिष्य” (प्रेषितांची कृत्ये ११:१९-२६):

- “ख्रिस्ती” हा शब्द सर्वप्रथम अंतियोखमध्ये येशूच्या अनुयायांचे वर्णन करण्यासाठी वापरला गेला, बहुधा बाहेरील लोकांकडून (प्रेषितांची कृत्ये ११:२६). नवीन करारामध्ये तो फक्त तीन वेळा आढळतो, यावरून असे दिसून येते की सुरुवातीच्या विश्वासणाऱ्यांची ती प्राथमिक आत्म-ओळख नव्हती.
- त्याउलट, “शिष्य” हा शब्द २५० पेक्षा जास्त वेळा वापरला गेला आहे (उदा., मत्तय १०:१; प्रेषितांची कृत्ये ६:१, ७), जो येशूच्या शिकवणी आणि उदाहरणाचे अनुसरण करणाऱ्या शिकणाऱ्यावर जोर देतो.
- येशूने आपल्या जीवनातून आणि आज्ञांमधून शिष्यत्वाची व्याख्या केली, आणि अनुयायांना त्याची पूर्णपणे आज्ञा पाळण्याचे आवाहन केले (योहान ८:३१-३२).

२. शिष्यत्वाचा उद्देश

□ येशूचे अनुसरण करण्याचे आवाहन (मार्क १:१४-१८):

- येशूने आपल्या शिष्यांना “माझ्यामागे या” आणि “मनुष्यांचे मच्छीमार व्हा” असे आवाहन करून आपल्या सेवेची सुरुवात केली (मार्क १:१७). या आवाहनामध्ये तात्काळ आज्ञापालन करणे, म्हणजेच त्याचे ध्येय पूर्ण करण्यासाठी आपले पूर्वीचे जीवन (उदा., जाळी, नावा) सोडून देणे, याचा समावेश होता.
- शिष्यत्वाचा उद्देश येशूने घालून दिलेल्या आदर्शानुसार, इतरांना सुवार्ता सांगून ख्रिस्ताकडे आकर्षित करणे हा आहे (लूक १९:१०).

□ महान आज्ञा (मत्तय २८:१८-२०):

- येशूची सर्व शिष्यांसाठी अंतिम आज्ञा आहे की, त्यांनी “सर्व राष्ट्रांतील लोकांना शिष्य बनवावे,” त्यांना बाप्तिस्मा द्यावा आणि त्यांच्या आज्ञा पाळायला शिकवावे.
- शिष्यत्व ही एक साखळी प्रतिक्रिया आहे: शिष्य शिष्य बनवतात, जे अधिक शिष्य बनवतात, आणि अशा प्रकारे मंडळी तयार होते (प्रेषितांची कृत्ये २:४२-४७).
- जे या आज्ञेचे पालन करतात त्यांच्यासोबत येशू आपल्या उपस्थितीचे वचन देतो (मत्तय २८:२०).

३. शिष्यत्वाचे स्वरूप

□ शिष्यांचे चिन्ह म्हणून प्रीती (योहान १३:३४-३५):

- येशू शिष्यांना आज्ञा देतो की, जसे तो त्यांच्यावर प्रेम करतो तसे त्यांनी एकमेकांवर प्रेम करावे, जेणेकरून जगाला त्यांची ओळख दिसून येईल.
- हे प्रेम त्यागमय आणि व्यावहारिक आहे, जे ख्रिस्ताच्या उदाहरणाचे प्रतिबिंब आहे (१ योहान ३:१६-१८).

□ परस्पर प्रोत्साहन आणि जबाबदारी:

- शिष्य दररोज एकमेकांना पापाच्या फसवणुकीपासून बचाव करण्यासाठी प्रोत्साहन देतात (इब्री ३:१२-१४).
- ते पापांची कबुली देतात आणि एकमेकांसाठी प्रार्थना करतात (याकोब ५:१६).
- ते ज्ञानाने एकमेकांना शिकवतात आणि बोध करतात (कलससैकर ३:१६).
- ते गरजा भागवण्यासाठी भौतिक संसाधने वाटून घेतात (प्रेषितांची कृत्ये २:४४-४५; १ योहान ३:१७-१८).

४. शिष्यत्वाची किंमत

□ वैयक्तिक निवड आणि त्याग (लूक ९:२३-२६; योहान १२:२४-२६):

- शिष्यत्वासाठी स्वतःचा त्याग करणे, दररोज आपला वधस्तंभ उचलणे आणि येशूचे अनुसरण करणे आवश्यक आहे (लूक ९:२३).
- यामध्ये वैयक्तिक इच्छांपेक्षा देवाच्या इच्छेला शरण जाणे समाविष्ट आहे, जसे येशूने प्रार्थना केली, “माझी नाही, तर तुझी इच्छा पूर्ण होवो” (लूक २२:४२).
- येशू गव्हाच्या दाण्याच्या रूपकाद्वारे हा त्याग स्पष्ट करतात: □□□□□;मी तुम्हांला खरोखर सांगतो, जोपर्यंत गव्हाचा दाणा जमिनीत पडून मरत नाही, तोपर्यंत तो एकच दाणा राहतो. पण जर तो मेला, तर तो पुष्कळ दाणे निर्माण करतो□□□□□; (योहान १२:२४). आत्मिक फळ देण्यासाठी आणि राज्याचा विस्तार करण्यासाठी, खऱ्या शिष्यांनी स्वतःसाठी □□□□□;मरण□□□□□; पत्करले पाहिजे—म्हणजेच ऐहिक आसक्ती सोडून दिली पाहिजे.
- जो कोणी या जगातील आपल्या जीवाला प्रिय मानतो, तो ते गमावेल; परंतु जो कोणी आपल्या जीवाला तुच्छ लेखतो (ऐहिक गोष्टींपेक्षा सार्वकालिक मूल्यांना प्राधान्य देतो), तो सार्वकालिक जीवनासाठी ते टिकवून ठेवेल (योहान १२:२५). जो कोणी येशूची सेवा करतो, त्याने त्याचे अनुसरण केले पाहिजे आणि पिता अशा सेवकांचा सन्मान करील (योहान १२:२६).
- येशूला निवडणे म्हणजे ऐहिक लाभापेक्षा किंवा कौटुंबिक संबंधांपेक्षाही त्याला प्राधान्य देणे असू शकते (लूक १४:२६-२७; मत्तय १०:३७).
- येशू इशारा देतो की त्याची आणि त्याच्या वचनांची लाज बाळगल्यास तो आपल्याला नाकारतो (लूक ९:२६).

□ किंमत मोजणे (लूक १४:२८-३३):

- शिष्यांनी येशूचे अनुसरण करण्याच्या किंमतीचा विचार केला पाहिजे, जेणेकरून ते शेवटपर्यंत टिकून राहतील (लूक १४:२८-३०).
- खरे शिष्य स्वतःला देवाच्या देणग्यांचे (उदा., वेळ, संसाधने) मालक नव्हे, तर कारभारी मानून सर्वकाही समर्पित करतात (लूक १४:३३; रोम १२:१-२, जिथे विश्वासणाऱ्यांना आपली शरीरे जिवंत यज्ञ म्हणून, पवित्र व देवाला संतोष देणारी अर्पण करण्याचा आग्रह केला आहे).
- उदाहरणांमध्ये चर्चच्या कार्यात योगदान देणे (१ करिंथकर १६:२) आणि पाहुणचार दाखवणे (रोमकर १२:१३; इब्री १३:२) यांचा समावेश आहे.

□ संकटांमध्ये टिकून राहणे (याकोब १:२-४; इब्री १२:७-११):

- देव विश्वासाची परीक्षा घेण्यासाठी आणि तो परिपक्व करण्यासाठी संकटांचा उपयोग करतो, ज्यामुळे सहनशीलता आणि पवित्रता निर्माण होते (याकोब १:१२; इब्री १२:१०).
- ख्रिस्तासाठी दुःख भोगणे शिष्यांना त्याच्या दुःखांशी एकरूप करते (१ पेत्र ४:१२-१६; फिलिप्पैकर ३:१०-११, जिथे पौलाची इच्छा आहे की त्याने ख्रिस्ताला ओळखावे आणि पुनरुत्थान प्राप्त करण्यासाठी त्याच्या दुःखांमध्ये सहभागी व्हावे), जरी वैयक्तिक पापामुळे दुःख भोगणे प्रशंसनीय नाही (१ पेत्र ४:१५).

५. विश्वासू शिष्यांसाठी आश्वासने

- देवाची कृपा आणि वचने (तीतस २:११-१४; २ पेत्र १:३-११):
  - देवाची कृपा शिष्यांना अधार्मिकता सोडून नीतिमानपणे जगायला शिकवते (तीतस २:१२).
  - विश्वास, सद्गुण आणि प्रीतीमध्ये वाढ करून, शिष्य आपले पाचारण आणि निवड निश्चित करतात, जेणेकरून ते पतन पावणार नाहीत (२ पेत्र १:१०-११).
  - प्रार्थना आणि आज्ञापालनाद्वारे ख्रिस्तामध्ये टिकून राहिल्याने, तो आपल्यामध्ये उपस्थित राहतो हे सुनिश्चित होते (योहान १५:४-५; गलतीकरांस २:२०, जिथे पौल घोषित करतो, □□□□□;मी ख्रिस्ताबरोबर वधस्तंभावर खिळला गेलो आहे आणि आता मी जगत नाही, तर ख्रिस्त माझ्यात जगतो□□□□□).
- चुका टाळणे:
  - केवळ देवभक्तीची ख्याती पुरेशी नाही; देव अंतःकरण जाणतो (प्रकटीकरण ३:१-३).
  - मानवी परंपरांनी देवाच्या आज्ञांची जागा घेऊ नये (मार्क ७:६-८).
  - शिष्यांनी ढोंगीपणा टाळण्यासाठी आपल्या जीवनावर आणि शिकवणीवर बारकाईने लक्ष ठेवले पाहिजे (१ तीमथ ४:१६).

६. सुवार्ता प्रचारात सबबी आणि भीतीवर मात करणे

- भीतीवर मात करण्याची बायबलमधील उदाहरणे:
  - मोशे (निर्गम ३:१०-१२; ४:१०-१४): अपुरेपणाची आणि भीतीची भावना असूनही, देवाने मोशेला सुसज्ज केले आणि स्वतःच्या उपस्थितीचे वचन दिले.
  - गिदोन (शास्ते ६:११-१६): "मी तुझ्याबरोबर असेन," या देवाच्या आश्वासनाने गिदोनची भीती आणि क्षुद्रतेची भावना दूर झाली.
  - यिर्मया (यिर्मया १:४-८): देवाने यिर्मयाचे लहानपणाचे कारण फेटाळून लावले आणि त्याला भिऊ नकोस अशी आज्ञा दिली.
  - यशया (यशया ६:१-८): देवाची क्षमा अनुभवल्यानंतर, यशयाने स्वेच्छेने देवाच्या कार्यासाठी स्वतःला वाहून घेतले.
  - पेत्र (लूक ५:४-११): आपल्या पापीपणाची जाणीव झाल्यामुळे पेत्राने भीतीवर मात करून येशूच्या "माणसांना पकडा" या आवाहनावर विश्वास ठेवला.
- अर्ज:
  - भीती किंवा अपुरेपणा वाटत असूनही, देव शिष्यांना सुवार्ता सांगण्यासाठी बोलावतो (२ करिंथकर ५:१७-२०).
  - येशूची आज्ञा, "भिऊ नका," शिष्यांना सुवार्ता सांगण्याचे सामर्थ्य देते (लूक ५:१०).

७. आपली दृष्टी येशूवर स्थिर करणे

- शर्यतीत टिकून राहणे (इब्री १२:१-३):
  - शिष्य धीराने विश्वासाची शर्यत धावतात आणि विश्वासाचा आरंभकर्ता व पूर्ण करणारा म्हणून येशूकडे पाहतात.
  - देवाबरोबरच्या सार्वकालिक जीवनाची आशा चिकाटी ठेवण्यास प्रवृत्त करते (इब्री १२:२).
- सुवार्तेची निकड (२ करिंथकर ६:१-२):
  - सुवार्ता घोषित करते की येशू आपल्यासाठी पापमय झाला, जेणेकरून आपण देवाचे नीतिमत्त्व व्हावे (२ करिंथकर ५:२१).
  - आता तारणाचा दिवस आहे, ज्यासाठी तात्काळ प्रतिसाद देणे आवश्यक आहे (२ करिंथकर ६:२).

चर्चेचे प्रश्न

- शिष्यत्वासाठीच्या ईश्वरी आवाहनाचा कोणता पैलू तुम्हाला सर्वात जास्त प्रोत्साहन देतो?
- शिष्य म्हणून निष्ठेने जीवन जगताना तुमच्यापुढील सर्वात मोठे आव्हान कोणते असेल असे तुम्हाला वाटते?
- येशूचे अनुसरण करण्याच्या तुमच्या वचनबद्धतेची अभिव्यक्ती म्हणून तुम्ही बाप्तिस्म्याचा विचार केला आहे का? (पाहा प्रेषितांची कृत्ये २:३८; रोमकरांस पत्र ६:३-४.)

शिष्यत्वासाठी व्यावहारिक पावले

- अभ्यासाची वेळ: ज्यांना बायबलची पार्श्वभूमी आहे त्यांच्यासाठी शिष्यत्वाची ओळख लवकर करून द्या किंवा ज्यांना विश्वास वाढवण्याची गरज आहे त्यांच्यासाठी नंतर करा (प्रेषितांची कृत्ये ८:१२). नवीन विश्वासणाऱ्यांवर माहितीचा भडिमार करणे किंवा वचनबद्ध नसलेल्या वृत्तींना समर्थन देणे टाळा.
- सुवार्ताप्रसार: शिष्यत्वाचा भाग म्हणून इतरांना सुवार्ता सांगा (मार्क १:३८; लूक १९:१०). बायबल अभ्यासासाठी आमंत्रित करायच्या लोकांची यादी तयार करा.
- बाप्तिस्मा: विश्वासाला बायबलनुसार दिलेला प्रतिसाद म्हणून बाप्तिस्म्यावर चर्चा करा, जो विश्वासणाऱ्यांना ख्रिस्ताशी एकरूप करतो (प्रेषितांची कृत्ये २:३८; गलतीकरांस पत्र ३:२६-२७).
- चर्चमधील सहभाग: नियमित देणगी (१ करिंथकर १६:२), पाहुणचार (१ पेत्र ४:९) आणि गरजूंना मदत (गलतीकर ६:१०) यांद्वारे चर्चच्या कार्यात सहभागी व्हा.
- दररोज आत्म-त्याग: □□□□□; गव्हाचा दाणा□□□□□; या तत्त्वाचे (योहान १२:२४-२६) पालन करण्यासाठी, वैयक्तिक सुखसोयीपेक्षा प्रार्थना आणि सेवेला प्राधान्य देण्यासारख्या शरणागतीच्या जाणीवपूर्वक कृतींचा सराव करा.

निष्कर्ष

शिष्यत्व म्हणजे येशूचे अनुसरण करण्याची आजीवन वचनबद्धता, जी आज्ञापालन, त्याग आणि प्रेमाने ओळखली जाते. योहान १२:२४-२६ मध्ये येशूने शिकवल्याप्रमाणे, स्वार्थाचा त्याग करून, शिष्य सुवार्तेचा प्रसार आणि विश्वासू जीवनाद्वारे राज्याचा विस्तार करून पुष्कळ फळ देतात. शिष्यांनी महाआज्ञेचे पालन केल्यामुळे नवीन करारातील मंडळीची प्रचंड वाढ झाली (प्रेषितांची कृत्ये २:४७; ६:७; १६:५). येशूवर आपली दृष्टी स्थिर ठेवून आणि देवाच्या वचनांवर विसंबून, आपण आव्हानांवर मात करू शकतो, सुवार्ता इतरांना सांगू शकतो आणि शेवटपर्यंत विश्वासू राहू शकतो.